

ATICO 3a

Ricardo Lozano: guitarra, cors, composicions.

Miguel Baena: guitarra solista.

Flora Alvarez: veu solista, cors.

Alfredo "Freddy" Becerra: baix.

Alex Sabater: teclats.

Miguel Puig "Mica": bateria.

A començament de la dècada dels vuitanta el Ricardo, la Flora i el Miguel, amb altres amics, creen GUAPO EL PERRO, però, després d'algunes actuacions i milis per enmig, es dissolen. L'any 88 tornen a reunir-se tots tres, i decideixen prendre's la música seriosament. Després dels primers assajos, i amb el nom d'ATICO 3a, comencen a gravar temes als estudis Magin, amb la producció de Diego Campos. Enregistren sis temes en total, en els quals es pot apreciar la versatilitat del grup, ja que hi ha des d'un tema amb aires country (*No sé qué hacer*) fins a una balada (*Marcado para siempre*), passant per temptejos amb el funky (*Tira la toalla*). Hi destaquen les composicions del Ricardo, com també la veu potent i plena de matisos de la Flora.

Presenten la maqueta al concurs que convoca el Casal del barri de la Torrassa i aconseguixen guanyar-lo (primavera de 1990); una mica abans que passés això, entra el Freddy en el grup, que ja havia tocat abans amb el Miguel (Baena), i després ho fan l'Alex i el Miguel Puig.

En el moment de redactar aquestes ratlles mantenen contactes amb diverses discogràfiques amb vista a la gravació del seu primer LP. Fins aquí, només el principi del camí...

CAMBIO DE MIL

Manel Cànovas: guitarra.

Miguel Angel Gutiérrez: guitarra i veu.

"Busquem un so pròpiament llatí, o hispànic, però dins dels esquemes del *pop-rock*" diu convençut el Miguel Angel, que viu al barri de Collblanc. "Volem funcionar com a duo creatiu, com altres grups coneguts (EL ÚLTIMO DE LA FILA, etc.), tot i que ja sabem que per als concerts o les gravacions necessitarem més músics, però de fet CAMBIO DE MIL som i serem només els dos", afegeix el Manel, veí del barri de Sant Josep.

CAMBIO DE MIL existeix des de l'any 89. Van ser els primers en gravar una maqueta al Laboratori Musical de la Tecla Sala (Estudis Sonocentro; enginyer de so: Santi Picó), el març del 90, amb la col·laboració de Juan M., de ZHENDRA, que hi tocava el baix.

La maqueta conté dos temes, un de suau, *Es fácil*, i un altre de més festiu, *Fiesta particular*.

DE CONTRABANDO

José Castillo "Kim": bateria, percussió.

Eduardo García: veu, guitarra acústica.

José Vives "Chilet": guitarra solista i rítmica.

Després que els seus membres pertanyessin a diversos grups, creen DE CONTRABANDO la primavera del 88. Han realitzat diversos "bolos" i han gravat tres maquetes, en les quals podem apreciar elements de diferents estils (salsa, afro, rock britànic, grups nacionals actuals, etc.).

Entre els seus plans hi ha el fitxatge per alguna discogràfica.

Intenten assolir un so propi que els diferenciï d'altres formacions. La seva experiència en el pop i el rock probablement pugui ajudar-los a consolidar la banda. El Kim ha participat en molts grups, entre els quals hi ha DISTRITO V, KONELLAVANTRES, GITANES, ELECTROPOTOS (dels quals parlarem més endavant), LLOBREJAZZ, FLIC FLAC (grup teatral) i RITMICA SONORA ORQUESTA. Per la seva banda, en Chilet ha estat a CHILET & MIKE, QUESTION MARK, ENSAYO i INUTIL CONTROLAR. Pel que fa al Carlos, ha format part de LASTRE, INUTIL CONTROLAR (on va coincidir amb el Chilet) i ENSAYO (també amb el Chilet).

EDICIÓN SIN LÍMITE

Juan José Mena "Pol": vocal.

Enrique Márquez: guitarra.

Tony: bateria.

A. Martín: baix.

A començament del 89 es van reunir l'Enrique, l'Antonio i el Pol (que llavors també tocava la bateria), sota el nom d'EDICIÓN LIMITADA. Abans, l'Antonio i el Pol ja havien tocat junts, però es van separar després de les primeres actuacions (ells no en saben el motiu). Fa uns mesos s'hi va afegir el Tony (bateria). Quan van saber que hi ha un altre grup que es diu EDICIÓN LIMITADA van decidir canviar el nom pel d'EDICIÓN SIN LÍMITE.

FELIPE Y LOS INGLESES

Armando Pérez: guitarra.

José Ramón Leal: veu solista, teclats.

Bauti: bateria.

Angel Martín: guitarra, cors.

En el moment de redactar aquestes ratlles, FELIPE Y LOS INGLESES es troben en un *impasse* musical, a causa de diversos factors (la mili d'alguns dels membres, la recerca de nous sons, diferències de criteris, etc.). La banda porta alguns anys funcionant, van arribar fins i tot a fer de teloners de TOREROS MUERTOS. Han gravat tres maquetes, la primera amb tres temes, la següent amb dos temes i la tercera, un directe, amb dotze temes. L'Armando, l'Angel i el José Ramón s'encarreguen de les composicions, que abasten un ampli ventall dins del *pop-rock*.

Actualment estan preparant temes nous, com també la seva tornada als escenaris (fins ara han realitzat més de trenta "bolos").

LA VENDETTA

Juan Miguel Sánchez: veu solista, harmònica.

Antonio Bragado: bateria, percussions.

Andrés Hernández "Andy": guitarra solista i rítmica.

Alexis Barlori: guitarra rítmica, veus.

Luis Delcazo: baix, veus.

Cap allà a l'estiu del 88 una vintena de xavals de Bellvitge i els voltants van aconseguir llogar un local i muntar diferents combinacions entre ells. D'aquí sorgeix primer THE POLIS (on hi havia el Luis i l'Andy), i més tard ANAL.LUA, nom que resulta de la unió de les inicials dels noms dels membres del grup (Andy, Alexis, Luis i Antonio), però la cosa no acabava de funcionar i el maig del 90 s'hi va afegir el Juan Miguel, abans membre de SATIRO i de LA FAMILIA PELAEZ, i decideixen canviar de nom. Actualment estan ampliant el repertori i acoblant el so. La música que els agrada va des de HENDRIX o POLICE fins a THE HOUSE OF LOVE o NO ME PISES QUE LLEVO CHANCLAS.

LOS TRALLEROS

Diego: guitarra i veu.

Chechu: baix.

Carmona: guitarra.

Pedro: bateria.

Fan *pop-rock*; entre les seves influències musicals hi ha THE BEATLES i SILVIO RODRIGUEZ; a més, són aficionats al descontrol etílic.

L'any 88 van començar a tocar plegats el Chechu i el Diego; després va arribar al grup en Carmona i finalment el Pedro va acabar de configurar la banda.

SALIDA DE EMERGENCIA

Tomás Paredes: veu solista, guitarra rítmica.

Diego García: guitarra.

Luis Olivares: baix.

Jorge Castells: teclats, sintetitzador, cors.

Juan Antonio Rodríguez: bateria, cors.

Juan José Maturana: Guitarra, cors.

El grup es va formar l'agost del 89 com a quintet; a començament d'aquest any ha deixat el grup el que n'era el cantant i hi entren el Tomás i el Jorge, que ja tocaven plegats a LA CONJURA.

La música que fan abasta des del *blues* o el *rock'n roll* fins a temes més suaus com ara *Rosalie*, que formarà part de la seva primera maqueta —de gravació imminent—, auspiciada pel Laboratori Musical, on es podran apreciar les habilitats de la gargamella del Tomás.

TEJIDOS Y NOVEDADES EN EL PISO DE ARRIBA

Emilio Marcet: baix i veu.

Antonio Loren: veu, guitarra elèctrica, acústica i espanyola.

José Miguel Medrano: bateria.

Serà difícil que puguin oblidar el mes de juny de 1990. Aquest mes va aparèixer a la venda, amb el segell Berman Internacional, el seu primer llarga durada anomenat genèricament *Retales*, que incloïa nou temes, sis d'ells gravats a Sonocentro i els altres durant un concert a Rock-Aula (6 d'octubre del 1989), espai musical de l'Aula de Cultura del barri hospitalenc de Bellvitge. El plàstic té un grapat de bons temes en una ona *pop-rock* d'allò més eclèctica, entre els quals caldria ressaltar *Día de suerte*, amb un text que té una forta càrrega d'humor negre, i *Veraneo en Cornellà*, tema fàcil de tatatejar i de ballar. Tant en el disc com en el directe va tocar amb ells Agustín Martínez, al saxo, del qual parlarem més endavant. Igualment, el juny del 1990, però aquest cop només l'Emilio i l'Antonio, van gravar una maqueta que incloïa un únic tema, *Cosme* (tercera maqueta del Laboratori Musical, per on ja havien passat CAMBIO DE MIL i THE PARK), un divertiment de clares essències hispàniques.

Tanmateix, la història es remunta als temps en què José Miguel Medrano colpejava la bateria a ELECTROPUTOS i l'Emilio i l'Antonio militaven el primer a NEURAS i l'altre a KONE-LLAVANTRES. El que passi d'ara endavant és imprevisible, però, com deia Jack Lemmon a *Irma la dolça*, la pel·lícula de Billy Wilder, "això és una altra història".

TEO BORNEO

José Labrador: veu.

Manuel Muñoz: guitarra.

Enric García: baix.

José Pereira: teclats.

Gabriel Medina: bateria.

"Yo tenía un amigo en la ciudad de Hospitalet, cada vez que yo no estaba se tiraba a mi mujer". Recuerdo perfectament el primer cop que vaig escoltar aquesta frase. Feia calor, era el mes de juny de 1987. El lloc, Ràdio l'Hospitalet, on jo presentava en aquella època un programa (amb Carlos Escudero i Eugenio Castro, "Nutrientes Nacionales", que s'emetia el dilluns, inclòs dins del macro-programa de Miguel Angel Giménez "Tribus urbanas"). Precisament aquella nit el programa s'acomiadava amb la presentació de la primera maqueta de FELIPE QUINTO (escrit així), que era com s'anomenaven en aquella època els actuals TEO BORNEO. La maqueta havia estat gravada a Sonomania, i hi figurava com a tema estrella el que es titulava *L'Hospitalet* (la frase que cito al començament està extreta d'aquest tema). En aquella època tocaven des de temes amb aires brasilers a d'altres gairebé *punks*, la qual cosa podia deixar l'audiència desconcertada.

Actualment la seva música és més uniforme i segueix les coordenades del *pop-rock*.

L'abril de 1990 es va posar a la venda el primer *maxi-single* de TEO BORNEO, editat per Produccions Discogràfiques Nit i en el qual, curiosament, s'inclou el tema *L'Hospitalet* i a la cara B hi figura *Días tristes*, tots dos compostos per Manuel Muñoz, el guitarrista de la banda.

THE PARK

Paco Jodar: veu solista, guitarra.

Xavier Martos "Lusi": guitarra, veu.

Joan Codina: bateria.

Xavi Fernández: baix.

Rafael Honrubia: teclats.

THE PARK va néixer el gener de l'any 87 com a producte de la fusió de dues formacions diferents. El Xavi, el Joan i el Lusi van ser components fundadors dels grups locals REFLEX i EDICION LIMITADA. A TRANCE, el Rafa i el Paco ja havien comptat amb la col·laboració del Xavi al baix.

Després de gairebé un any de llargues sessions d'assaig en recerca d'una definició estilística, graven la seva primera maqueta (abril del 88). Es decanten per un *pop-rock* enèrgic i cantat en anglès (dos dels membres del grup són professors d'anglès; endevineu quins són, dels cinc?). Comencen a actuar a la majoria de sales de Barcelona i comarques on es programen concerts. També toquen a Madrid, a la sala Komitte, i graven una segona maqueta. Del seu repertori, jo destacaria temes com ara *Laughing at me* o *Living on a tree*.

El juny de 1990 graven la seva primera maqueta cantada en castellà (Sonocentro, Laboratori Musical de la Tecla Sala), amb dos temes: *La misma inquietud*, d'aires *pop*, i *Dulces razones*, on destaquen els *riffs* de guitarra d'en Lusi i la veu del Paco. Caldrà veure si en un futur componen més temes en castellà.

Com ells mateixos afirmen, el proper pas serà "la gravació d'un plàstic negre i la seva comercialització en l'àmbit estatal. Costi el que costi".

URGENTE

Fernando Jarque: veu.

Javier Rodríguez: guitarra.

Javier Font: teclats.

Francisco Santaolaya: baix

Rafael Hernández: bateria.

Abans de crear URGENTE (primavera del 88) tots es coneixien, ja que havien tocat plegats. El Fernando, el Francisco i el Javier, el guitarrista, havien tocat plegats a SATELIT MAN i a SATAN, grup en el qual també hi havia el Rafael, abans de passar a TEJIDOS Y NOVEDADES EN EL PISO DE ARRIBA durant una temporada. Desanimats, tots ells van deixar la música l'any 1987, i van tornar-hi amb més ànims l'any següent.

